

KIỆP NHÂN SINH

(viết cho các cháu của tôi)

**Có nghĩa chi đâu, một kiếp người
Chỉ là một giấc mộng mà thôi
Sự nghiệp, sương mai đầu ngọn cỏ
Công danh, khói nhạt bốc lên khơi**

**Nhà cao cửa rộng vừa thấy đờ
Một thoáng phù du mất hết rồi
Hạnh phúc hôm nay, vui thụ hưởng
Tương lai là chuyện của xa xôi**

**Ta hãy sống sao cho đáng sống
Lưu lại danh thơm lúc cuối đời
Ngày nào đó, trở về cát bụi
Mọi người thương khóc, chỉ (có) ta cười**

**Rời bỏ trần gian, hai tay trắng
Thẳng trâm, vinh nhục gọi lại đời
Chiếc nắp quan tài vừa sập xuống
Trả lại nhân gian một kiếp người.**

**Hoa Đô, Hè 2017
Trần Gò Công/Lão mã Sơn.**